

Ionela BEJENARU

anul I, Facultatea de Industrie Ușoară, UTM

ADIO, LENIN!

La Cinematograful „Gaudemus” au fost proiectate o serie de pelicule în cadrul Festivalului Filmului German. Producții precum „Până la graniță”, „Trenul spre libertate”, „Adio, Lenin!” sau „Înconjurat de ziduri” au adus în fața spectatorilor evenimente reale petrecute după cel de-al Doilea Război Mondial.

Fiind „martora” înotăcerii timpului și a teleportării într-un spațiu despre care am auzit atât de multe, am rămas totuși surprinsă de groaza acelor timpuri și de nemărginita credință de care Lenin a dispus în timpul promovării cultului propriei personalități.

Filmele au ca subiect principal consecințele regimului totalitar și redau în întregime condiția socială și spirituală a germanului din perioada căderii zidului. Societatea se împarte în două tabere care au aceeași origine, ignorându-se fără pic de regrete orice grad de rudenie sau relație de prietenie. Existau adepții regimului și partizanii acestuia – în mare parte, reprezentanți ai generației tinere. Chiar și după căderea zidului, Germania este bântuită de lozincile fostului regim și de victimele revoluțiilor naționale. Este de mirare faptul că în doar opt luni de la căderea zidului, Germania a putut să capete o cu totul altă structură politică și socială. Tot ce ținea de trecut, abso-

lutul de moarte, o minciună în care regimul încă există, mama fiind o adeptă devotată regimului.

În noaptea căderii zidului, aceasta suferă un șoc în plină stradă, din cauza căruia își pierde semnele vitale timp de opt luni. După revenirea din comă, este mereu supusă pericolului, iar fiul, din dragoste și protecție, îi clădește o nouă realitate, mai ușor de digerat și mai puțin periculoasă sănătății.

Filmul, în esență, este redarea succesivă a încercărilor prin care tânărul revoluționar maschează Germania democrată într-o Germanie comunistă doar ca mama lui să nu retrăiască șocul prin care a trecut deja. Pelicula abordează și alt tip de probleme de familie, toate având ca motiv dezacordurile dintre diferența de mentalitate existentă între cei *pro* sau *contra* regimului comunist.

Cert este că oamenii au crezut orbește într-o lume pedantă și perfectă, care s-a destrămat odată cu ei. Lumea se mișcă cu viteza luminii, se transformă peste noapte, moare, renaște, iar noi, prinși în vâltoarea ei, suntem condamnați la moarte, renaștere, omorând-o, renăscând-o.

CERT ESTE CĂ OAMENII AU CREZUT ORBEȘTE ÎNTR-O LUME PEDANTĂ ȘI PERFECTĂ, CARE S-A DESTRĂMAT ODATĂ CU EI.

lut totul, a fost măturat cu rapiditate și clădit din nou sub o altă formă, în cadrul unei Germanii democratice.

„Adio, Lenin” este filmul care m-a inspirat și m-a supus unor momente de meditație profundă. Știam încă de la lecțiile de istorie despre ororile războiului și despre regimul totalitar, despre nedreptățile înfăptuite atunci, dar niciodată n-am privit problema din interiorul sursei, niciodată nu m-am gândit la Germania din perioada respectivă. Am considerat-o întotdeauna vinovată. Filmul acesta mi-a demonstrat că Germania nu a fost mai puțin asuprită și condamnată de regimul comunist decât celelalte țări. S-au dus și acolo lupte sângeroase pentru libertate.